

ἤϊσαν κ' ἐπολιορκούσε τοὺς Ἀρβανίταις, ἐχώρισαν 4,000 Τούρκοι Ἀρβανίταις νὰ τὸν ἔγαλουν ἀπὸ τὰ ταμπούρια, καὶ αὐτὸς ἀντιστάθηκε καὶ τοὺς ἐκυνηγούσε, καὶ ἐμβῆκαν πίσω. Ἦλθον τὰ στρατεύματα τὰ τούρκικα τοῦ καπετάμπεη ἕως τὸν ἅγιον Σώστην· πάλι ἐβγαίνουσιν 6,000 διὰ νὰ πάνε εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ αὐτὸς πάλι τοὺς ἀντέκρουσε. Ἐίδανε ὅτι δὲν ἔμποροῦν νὰ βασιτάξουν οἱ Ἀρβανίταις μέσα εἰς Τριπολιτσά, διατι δὲν ἦτον τότε τειχογυρισμένη· ἐσυνάχθησαν ὅλοι καὶ πάνε εἰς τὸν πατέρα μου, καὶ αὐτὸς τοὺς ἐστάθηκε μὲ ὄρμη, καὶ τοὺς ἐγύρισε κατὰ τὸν κάμπον· ἐνώθησαν καὶ ἄλλοι καπεταναῖοι· ἐμβῆκαν εἰς τὰ χωράφια, εἰς τὸν κάμπον τοὺς ἐσκότωσεν ἢ καθάλα ὡς οἱ θεριστάδες· ἔπεσεν ἡ καθάλαριά μέσα καὶ τοὺς ἐθέρισαν ἀπὸ τὴν μίαν μεριὰν ἡ καθάλαριά, ἀπὸ τὸ ἄλλο ὁ πατέρας μου. Ἀπὸ 12,000 ἑπτακόσιοι ἐπέρακαν εἰς τὸ Δαδί. Ὅταν τοὺς ἐπολέμησε ὁ πατέρας μου τοῦ Ἐλεγαν, Κολοκοτρώνη δὲν κάμεις ἰσάφι; Τί νισάφι νὰ σὰς κάμω, ὅπου ἤλθετε καὶ ἐχαλάσατε τὴν πατρίδα μου, μᾶς πήρατε σκλάβους, καὶ μᾶς ἐκάμετε τόσα κακά; Τοῦ ἀπεκρίθησκον, ἐφέτο δικό μας τοῦ χρόνου ἴδικό σου. Τὰ κεφάλια τῶν Ἀλβανῶν ἔφτιασαν πύργον εἰς τὴν Τριπολιτσά (1) ».

« Μετὰ τοῦτο, λέγει ὁ Κούμας, ἀφήσας (ὁ Χασὰν) ἤσυχον τὴν Πελοπόννησον περιῆλθε τὴν Ἑλλάδα καὶ Θετταλίαν καὶ ὄλην τὴν Ρωμελίαν, συνιστῶν πανταχοῦ τὴν εὐταξίαν, τιμωρῶν τὴν ἀδικίαν, καὶ μὲ θάνατον περιορίζων τοὺς Ἀλβανούς εἰς τὴν πατρίδα των· ὅπου μάλιστα ἤξυρεν Ἀλβανὸν κακοῦργον καὶ πλεονέκτην ἐκεῖ ἔδειχεν

(1) Διήγησις συμβάντων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς ἀπὸ τὰ 1770 ἕως τὰ 1836. Ἀθήνησι 1846, σελ. 5—6.— Κατὰ τὸν Φραντζῆν ὁ Κωνσταντῖνος Κολοκοτρώνης πρότερον ἐφόνευσε καὶ τὸν Μήτζ-Ἀράπην. Ὁ Ἀλβανὸς οὗτος δεῖν τὰ περὶ τὴν Ἀκράταν ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Χαλίλ βέην τῆς Κορίνθου, καὶ πάππον τοῦ περιφήμου Κιαμίλ-μπεη, διαμένοντα τότε μετὰ τοῦ μουσελῆμου εἰς Ναύπλιον, καὶ ἐζήτησε τὴν μεσολάθειαν αὐτοῦ περὰ τῆς εἰρημένῳ μουσελίμῃ πρὸς ἐπιγορήγησιν τριῶν χιλιάδων μισθῶν (χαρτσίων) τῶν ὑπ' αὐτὸν Ἀλβανῶν. Ἐπειδὴ ὁ Χαλίλ ἀπεποιήθη τοῦτο, ὁ Μήτζ-Ἀράπης ἠπελιθσεν, ὅτι θέλει καταστρέφει ὅλα τὰ ἐν Κορίνθῳ κτήματά του. Τότε ὁ Χαλίλ ἔγραψεν εἰς τὸν Κολοκοτρώνην ὡς ἔξης « Παιδί μου καπετὰν Κωνσταντῆ Κολοκοτρώνη. Ὁ Μήτζ-Ἀράπης θέλει εὖγει μὲ ἀπόφασιν νὰ ἀφανίσῃ τὰ χωριά μου καὶ τοὺς βραγιάδες μου, καὶ ἐν ἦσαι παιδί μου νὰ τὸν ἀφανίσῃς ». Λαβὼν ὁ Κολοκοτρώνης τὴν ἐπιστολήν, κατέλαβε τὴν πλησίον τοῦ Μεγάλου Ἁγίου Γεωργίου (Νεμκίας) κλεισοῦραν μετὰ ὀδοθήκοντα πέντε παλληκαριῶν, καὶ καθ' ἣν στιγμήν οὗτος διήρχето τὸν ἐκπυρόβλησαν. Ὁ Μήτζος φέρον ἐπὶ τοῦ στήθους πλῆγὰς κατέβη τοῦ ἵππου, καὶ σῦρας τὴν σπάθην ὤρμησε κατ' αὐτῶν, ἀλὴν ἔπεσε νεκρός· αἱ Ἕλληνας καταλαβόντες ἡρσιπωμένον νεκρὸν ἐπολέμησαν καὶ κατὰ τῶν